

стремихъ. Къмъ правителство-то тѣ изпълнявахъ добросъвѣстно свои-тѣ длѣжности, до гдѣ-то ся не поиска нищо отъ тѣхъ, кое-то е было противно на Божіи-тѣ заповѣди; нѣ въ таквызи случаи, тѣ постоянствахъ въ убѣжденія-та си, и прѣдпочитахъ да тѣрпятъ несправедливо нежели да вършатъ несправедливо-то. Въ сществуещи грѣхове и грѣховни обычаи не влизахъ, и въ всичко строго ся ръководихъ отъ Св. Писаніе, и не ся оттеглявахъ отъ длѣжности-тѣ на гражданскій животъ, както, и отъ военнѣ службѣ, нѣ ся трудяхъ на всякадѣ въ слово и обходъ, да ся намѣрватъ вѣрны служители на Бога. Земля-та глѣдахъ като чюждинъ, а небе-то като тѣхно истинно жилище; на себѣ си глѣдахъ като на войници Христови, кои-то не трѣбува да тѣрсятъ иманіе-то и удобство-то, на кои-то сж задължени да жертвуватъ живота си, и всичкѣ-тѣ си силѣ, въ противленіе-то на власть-тѣ на тъмнины, и за распространеніе-то на царство-то на тѣхный Господарь. Всички ся глѣдахъ единъ-другого като братія, ако и да не введохъ имотъ-тѣ на общо, нѣ всякой глѣдаше на иманіе-то си като на прѣпорѣчаніе върхъ кое-то нуждающийся-тѣ си братъ имаше толкози право както и той. Скѣрби-тѣ и радости-тѣ бѣхъ общи, слабый-тѣ ся носеше, заблужденный-тѣ ся наставляваше, бѣдный-тѣ ся поддържаше, и гонимый-тѣ ся въсприемваше, заточены-тѣ ся посѣщавохъ, и насърдявахъ, утѣшявахъ и подкрѣпяхъ, остаткы-тѣ на мъченици-тѣ